

V e r e n i g i n g

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Giro no. 46.88.74 t.n.v. de Penningm. der "ODV" Delfgauw

Uitsl.v.publ.& abonn. v.Blankenburgstr. 76, 2517 XT Den Haag, tel.070-465592
(tussen 17.30 en 18.30)

Secretariaat: Troelstralaan 38, 2641 WG Pijnacker, tel.01736-6577

verschijnt 2x p. maand.

29e jaargang nr.16

nadruk verboden

12 april 1985

x in de kantlijn duidt de vraag aan

- " " " "het antwoord"

Goeden avond, vrienden.

Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar en van u wordt dus verwacht dat u zelf nadenkt. Indien u zelf een onderwerp aan de orde wilt stellen kunt u dit nu doen.

DE INWERKING VAN DE MAAN OP DE MENS

Een onderwerp dat wel interessant kan zijn omdat het lichaam van de mens ingesteld is op een maanmaand cyclus en dus niet op de zonnemaand. Wat betekent dat de mens dus een zich steeds herhalende cyclus doorloopt van bijna 28 dagen.

In deze cyclus zijn altijd twee toppen te vinden en eveneens twee dieptepunten. De eerste top is gemeenlijk mentaal, de tweede fysiek. Na de mentale top volgt een fysiek dieptepunt, na de fysieke top een mentaal dieptepunt.

Er zijn dus toppen zowel als inzinkingen die in het gedrag, maar ook in het gevoelsleven van de mens gemeenlijk een rol spelen. Ga je dit verder na, zo blijkt dat bepaalde vaatziekten -- afhankelijk van het tijdstip van geboorte -- gemeenlijk bij volle of nieuwe maan optreden. Iets dergelijks kan gekonstateerd worden bij mentale aandoeningen.

Een ander punt dat opvalt is wel, dat overlijden, aanvallen van ziekte e.d. gemeenlijk meer voorkomen bij afnemende dan bij wassende maan. Wat ons duidelijk konfronteert met het feit dat deze trant van de aarde wel degelijk invloed uitoefent op het menselijke organisme en zelfs op alle leven op aarde.

Zelfs kleinste organismen blijken door de maan wel degelijk beïnvloed te worden. Wist u b.v. dat het z.g. lichten der zee -- dat veroorzaakt wordt door foriferende infusorien -- veel meer voorkomt kort voor volle maan dan in alle andere fasen van de maanomgang.

Een oud vissersmans weten uit de tijd dat er nog niet zoveel ijs was en vis gemeenlijk alleen werd gezouten luidt: bij volle maan moet je haring zeer zorgvuldig kaken, want zij bederft eerder.

Bepaalde planten blijken hun sappen rond vollemaan het sterkst gekoncentreerde hebben, zoals b.v. belladonna, Sint janskruid e.d. In de volksgeneeskunde houdt men er aan dat deze kruiden geplukt worden op de nacht van volle maan of de nacht daarop volgende. De sappen bevatten dan de meeste werkzame stoffen en een betere activiteit. bij toepassing van het kruis kon worden verwacht.

Dit gold niet alleen voor bijzondere kruiden, maar ook voor eenvoudige middelen als b.v. brandnetelthee: ook deze diende men kort na volle maan te plukken en dan voornamelijk de jonge toppen van de brandnetel. Onderzoekt men het kruid, dan blijkt in deze periode inderdaad een veel hogere zuurgraad aanwezig. Ook in de praktijk blijkt dat de tisanen bereid van zo geplukte netels veel betere resultaten te geven dan een die bereid is van willekeurig geplukte brandneteltoppen.

Het gedrag van dieren wordt eveneens door de maan sterk beïnvloed. De mens voelt dit aan, want kunstenaars die "zingende katten" afbeelden doen dit gemeenlijk tegen de achtergrond van een volle maan. Hondachtigen als b.v. wolven, dingo's en hyana's blijken graag tegen de volle maan te huilen. Ik zou zo nog wel even door kunnen gaan.

Een beïnvloeding van het leven op aarde door de maan en haar fasen staat wel zonder meer vast. Wat de psychische beïnvloedingen betreft zo zullen dezen vooral kenbaar zijn bij mensen die psychisch ziek zijn. Maar ook normale mensen ondergaan die invloed, zij het dat de verschijnselen meer aan de oppervlakte blijven.

Het is een algemeen bekende overlevering dat de maan, vooral de volle maan, de emoties van de mens dichter aan de oppervlakte pleegt te brengen. Beseft wel dames, dat de volle maan op zee of aan strand heel gevaarlijk kan zijn, ook al kan dit wel leuk zijn.

Al deze dingen bij elkaar stellen dus één kant. Er zijn velelei beïnvloedingen die mede door de gang van de maan bepaald worden.

Kijken wij dan eens naar het organisme. Ik noemde de bloeddruk al, die rond volle maan iets pleegt op te lopen. Heeft men een te lage bloeddruk, dan zakt deze gemeenlijk nog iets meer rond de nieuwe maan. Een verlaging van de nierspiegel blijkt vaak voor te komen in het derde kwartier dus bij afnemende maan.

Het is door dit alles en meerdere dergelijke verschijnselen aannemelijk te maken, dat het functioneren van organen en zelfs de interne klieren mede afhankelijk is van de maanstand. Dit kan op het humeur van de patiënt van grote invloed zijn.

In de z.g. oude medische wetenschap placht men er rekening mee te houden dat bij vele mensen de productie van gal toeneemt rond 3 dagen nadat de maan vol is geweest. Men meende dat spijsverteringsstoornissen waarbij de gal een rol speelt juist in deze periode zeer veel zullen optreden.

In een oud handboek staat zelfs nadrukkelijk: men ontraadde de patiënt in deze tijd van de maan uitvoerig te souperen. Een wat overbodige aanwijzing; de armen in die dagen soupeerden niet. Zij hadden daartoe eenvoudig niet genoeg. De rijken deden dit toch ondanks alle doktersvoorschriften en vormden zoo een vast inkomen voor de dokter. Misschien was het voor dergelijke doktoren nog enigermate nuttig, omdat zijn gelijk daardoor werd bewezen en zijn inkomen dus daardoor nog verder kon stijgen.

Koorts, dus verhoogde lichaamstemperatuur blijkt gemakkelijker toe te nemen bij wassende maan en eerder af te nemen bij afnemende maan. Het z.g. breken van de koorts in vele ziektegevallen valt opmerkelijk vaak kort na volle of kort voor nieuwe maan.

Ook dit is weer een bewijs dat het organisme reageert. Ik zou dit alles nog verder kunnen uitwerken door te wijzen op veranderingen in het evenwicht van de interne secreties waardoor ook gevoelens en indirect de psychische processen beïnvloed worden.

Ik wil dit echter terzijde laten omdat wij reeds gesproken hebben over de hoogte en dieptepunten op mentaal en emotioneel vlak die door de gang van de maan ontstaan.

Probeer u echter nu eens voor te stellen dat deze z.g. invloed van de maan in feite niet van deze satelliet zelf uitgaat. O, zij is er bij betrokken. Maar in feite veroorzaakt zij alleen bepaalde kleine veranderingen in de zwaartekracht en het aardveld. De maan is het, die de op aarde bekende tamelijk sterke getijdengang veroorzaakt. Maar ook wanneer wij dit elimineren blijkt het aardveld en de zwaartekracht niet geheel vrij van afwijkingen te zijn.

Hier spelen de evenwichten tussen de andere planeten rond de zón, hun baan en onderlingen baanverschuiving in feite de meest dominerende rol.

Dan is er nog het maanlicht -- in feite gepolariseerd zonlicht, ontdaan van bepaalde stralingen. Dit blijkt voor emotionele inwerkingen van groot belang te zijn en kan zowel denkprocessen als gevoelselementen sterk beïnvloeden.

Toch ben ik geneigd de gangbare vereenvoudigingen te volgen en dus te stellen, dat de fasen van de maan plus het al dan niet aanwezig zijn van maanlicht aansprakelijk mag worden geacht voor zowel emotionele psychische als organische beïnvloedingen. Hierbij ben ik geneigd een eerste nadruk te leggen op de veranderingen die in het organisme optreden.

Nogmaals: ik durf dit alles niet met 100% zekerheid te stellen, maar koester toch intens het gevoel, dat het gestelde redelijk juist is.

Wanneer je een geboortehoroscoop maakt staat daarbij de maan in een bepaald huis. Zoals astrologen ongetwijfeld weten betekent de stand van de maan zowel sommige sterke als zwakke punten in organisme en karakter.

Op het ogenblik dat in een progressieve horoscoop de maan weer in het zelfde huis en op ongeveer dezelfde graad staat -- wat dus niets te maken heeft met de feitelijke plaats aan de hemel -- blijken die sterke en zwakke punten in versterkte mate weer op te treden.

Je kunt dus niet stellen dat voor een bepaalde persoon de fase van de maan op zich voldoende is om een grotere kans op b.v. zere handen, benen of desnoods een zwerend hoofd te geven.

Het laatste voorbeeld kan ik beter terugnemen. Zwerende hoofden komen tegenwoordig niet bepaald vaak voor. Daarvoor zijn er meer opgeblazen hoofden, waterhoofden. De reden hiervoor is waarschijnlijk het feit, dat de luizen in deze dagen veel beter verzorgd worden.

Typerend is hierbij echter, dat de geboortehoroscoop dus een grote rol speelt en dat onder genoemde condities de fasen van de maan bijzonder sterk op het ik plegen in te werken en wel volgens de in de geboortehoroscoop gebleken aspecten -- dus opposities, vierkanten, driehoeken e.d.

Bij het optreden van een gelijkheid van geboortestand en progressieve stand blijken de gekonstateerde zwakten enz. echter wel bijzonder uitgesproken en sterker dan anders aan de ritmen van de maan te beantwoorden.

Zoals ook in andere opzichten blijkt, dat de betekenis van een maanstand voor een individu niet alleen bepaald zal worden door de stand van de maan aan de hemel, maar wel degelijk ook door de aanwezigheid van die maan in bepaalde huizen van de horoscoop.

M.a.w: de in feite hypothetische gang van de maan door de huizen van de dierenriem kan worden gebruikt om het eventueel optreden van bepaalde kwalen - en vaak zelfs de mogelijkheid om dezen te genezen - blijkt aan te geven.

Wat des te interessanter is omdat wij hier te maken hebben met iets wat in de werkelijkheid zo niet geheel bestaat, iets wat redelijk gezien onzin is en ten hoogste als een soort bijgeloof kan worden omschreven. Toch werkt het wel.

In dit verband wil ik toch even wijzen op de z.g. genezende astrologie. Dit is een vorm van astrologie waarbij men, uitgaande van de geboortehoroscoop en een progressieve, uitrekent op welke ogenblikken men medicaties moet toepassen of andere ingrepen kan doen plaatsvinden met de grootste kans op succes. Maar zelfs indien men dit meer algemeen zou toepassen kun je nog stellen, dat het westen achterlijk blijkt. In het oosten heeft men reeds duizende jaren aan de hand van horoscopen de juiste datum voor huwelijken vastgesteld - mogelijk omdat men dit toch wel als een zeer ingrijpende operatie beschouwde.

Ik meen uit dit alles te mogen konkluderen dat er sprake is van een samenhang in het gehele zonnestelsel - plus eventueel nog een samenhang tussen de zon en een aantal grotere sterren - waarvan wij op aarde de invloed ondergaan en ons gedrag en wereld beleven dus zien variëren. Hierbij is de omloop van de maan soms een beperking, soms een versterking van deze primaire invloeden.

Neemt men dit als mogelijk aan, dan kan men verder gaan beredeneren hoe het komt, dat de maan soms ersterkend, soms verzwakkend optreedt. De banen van de verschillende planeten liggen in verschillende vlakken. Ook de gang van de maan rond de aarde is niet bepaald een steeds gelijkblijvende. Er zit een afwijking in van rond 17 tot 18° per drie jaren. Van invloed blijkt verder ook de z.g. wobbels van de aardas, die eveneens niet steeds geheel een gelijke hoek blijkt te maken met een verondersteld vlak.

Als geest ben ik geneigd op te merken, dat de aarde en allen die op haar leven zich soms nogal bezopen uit en dat dit de slingering van die aardas mogelijk verklaart. En wanneer u eens kijkt wat zich also op die aarde afspeelt, zelfs alleen in uw eigen tijd, dan zult u met mij eens zijn, dat bezopen soms nog een zwakke uitdrukking is voor de gang van zaken aldaar.

Indien er echter sprake is van een versterking danwel een gedeeltelijke afscherming van bepaalde invloeden uit het zonnestelsel wordt ook begrijpelijk, waarom astrologische benaderingen tegen alle redelijkheid in soms de feiten - ook toekomstige - soms zeer nabij komen. Wij hebben hier immers te maken met een ervaringswetenschap. Zij heeft haar benaderingen altijd gebaseerd op een samenspel van alle werkingen en krachten binnen het zonnestelsel en haar uitleggingen op door ervaring in dergelijke omstandigheden veel voorkomende uitwerkingen van bepaalde standen.

In een bijzonder verfijnde vorm van astrologie gebruikt men overigens ook nog de stand van bepaalde sterren, om zo een soort fijnafstemming te bereiken die vooral bij het bepalen van tijdstippen waarop bepaalde aspecten werkzaam worden van belang blijkt te zijn.

De ervaringen zo opgedaan maken duidelijk, dat men astrologie niet alleen kan gebruiken om een grondaanleg te konstateren, maar wel degelijk ook daarmee ervaringen op een bepaald tijdstip kan nagaan, terwijl het zich hierbij zowel om fysieke als om deels psychische verschijnselen en ontwikkelingen handelt.

Je kunt dan de mens niet alleen definiëren op zijn psychische en fysieke aanleg - wat de geboortehoroscoop doet - maar wel degelijk ook later voorkomende ervaringen en mogelijkheden kunt nagaan aan de hand van de z.g. progressieve horoscoop. Deze is dan wel geen algehele en geheel juiste voorspelling zonder meer, maar zij wordt op zijn minst genomen een dienstregeling van voorkomende mogelijkheden.

Is de gezondheidstoestand wankel en treedt een negatieve tendens op, zo zullen wij een reeks ziekteverschijnselen kunnen verwachten. Bestaan er bepaalde zwakten - psychisch of fysiek, - dan zullen dezen het snelst tot uiting komen wanneer het samenspel der planeten onevenwichtig is.

Stel je, dat de maan in haar omloop voor dit alles allereerst bepalend zal werken dan gaan wij wel iets te ver zoals uit het voorgaande blijkt. Aan de andere kant geldt toch wel dat de omloop van de maan een eenvoudig te hanteren maatstaf is aan de hand waarvan wij allerhande ontwikkelingen in onszelf kunnen bepalen.

Indien u uw eigen maanritmen wilt bepalen moet u beginnen met aantekeningen te maken. Niet zonder enige verbazing zult u ontdekken dat u gemiddeld 1 tot 2 keren in de maand een dag kent waarop alles meeloopt.

U kent die dingen wel: u bent te laat, maar de trein heeft vertraging en uiteindelijk bent u nog vroeger dan voorgenomen op de plaats waar u wilt wezen. U wilt b.v. geld halen of wisselen en bent nogal vroeg. Normaal zou alles nog gesloten zijn, maar op zo een dag ontdekt u dat de beambte al geuwend net bezig is om het bordje "open" neer te zetten.

U krijg nu wel enige indruk van hetgeen ik bedoel. Neem dat u een niet veel voorkomend artikel wilt kopen. Nu blijkt de eerste zaak waar u binnen gaat dit in voorraad te helpen. Op andere dagen zoudt u mogelijk 20 of meer winkels moeten afklapperen en indien u in de slechte fase verkeert vindt u het zelfs dan nog niet.

Die dagen waarop alles u meeloopt moet u aantekenen. Neem hiervoor b.v. een zakkalendertje. Teken in een andere kleur ook die dagen aan waarop er wel van alles misgaat, maar het u eenvoudig niet kan schelen. Zo in de stijl van: gaat die tram net weg? Dan loop ik toch even? Auto kapot? Dat geeft mij de gelegenheid eens lekker te gaan wandelen.

Dit zijn gemeenlijk bovendien de dagen waarop u ook fysiek meer presteert. Teken ook die aan. Evenals de werkelijk mieze dagen. Die dagen dus dat u al met het bverkeerde been uit bedd stapt en, slaperig uw been uitstreckende, opeens in de nachtschotel staat in plaats van in een antoffel. Indien u natuurlijk van dergelijke ouderwetse gemakken nog gebruikt maakt. Of iets dergelijks op ander niveau beleeft. Een dag waarop u natuurlijk niet goed op de klok keek, zodat u te laat het huis uit moest stormen om te konstateren dat - indien u per auto gaat - op uw weg allerhande opstoppingen zijn.

Komt u het kantoor binnen, hijgend en laat, dan blijkt uw baasr. die zelden voor 9 u. 45 aanwezig is, nu al om 9 u. 10 aanwezig te zijn en te konstateren dat u te laat binnenkwam. U kent dit soort dagen vast wel, al overdrijf ik nu enigszins. Houdt ook hiervan, weer met een ander teken of in een andere kleur, aantekening.

Hebt u eenmaal deze punten enkele maanden achtereen uitgezet dan brengt u ze over op een rechte lijn waarop evenredig de data zijn ingevuld. U zult ontdekken dat er een soort meandertje ontstaat wanneer u de punten van dezelfde kleur - of met het zelfde teken - met elkaar verbindt.

Verbindt men alle tekens met elkaar dan ontstaat een soort sinuïde indien u hoogre punten hoog, diepte punten laag aantekent.

U kunt dan eventueel die lijn in de toekomst projecteren met de redelijke zekerheid, dat rond de nu ontstane prognostisch goede en slechte dagen de ervaringen zich ongeveer zullen herhalen. Want er blijkt een regelmaat te bestaan die slechts afwijkingen van rond 4 tot 8 uren kent.

U kunt desnoods gewoon aftellen: tussen voor mij gunstige dagen ligt gemiddeld zoveel tijd? Dan tel ik die dagen vanaf het laatste gunstige ogenblik bij en bepaal zo het nu dichtst bijzijnde gunstige ogenblik.

U kent dan uw gunstige en ongunstige dagen van te voren en voor u het weet komt ou zover dat u gebruik gaat maken van de dagen waarop u mentaal bijzonder goed naar voren komt om b.v. examens te doen, met belastingontvangers te spreken, te solliciteren, terwijl u de lichamelijk inspannende bezigheden zoveel mogelijk volbrengt op de dagen dat u een fysiek hoogtepunt ervaart. Op de voor u ongunstige perioden let u ook en vermijdt dan zoveel maar mogelijk inspanningen, het beginnen van nieuwe ondernemingen e.d.

Want je ervaart al snel: op een fysiek dieptepunt moet ik vooral niet te veel willen doen. Dus beperk ik mijn lichamelijke activiteit tot het minimum dat nog aanvaardbaar is.

Presteren, met sport b.v. dient te gebeuren op de dagen dat u een fysiek hoogtepunt hebt, de volgende dag kunt k ijgen of een dag te voren hebt gehad.

Bovendien zult u al snel doorkrijgen, dat er elke 28 dagen - ongeveer - wel een dag is, waarop u zowel fysiek als mentaal niet veel kunt presteren. Dat zijn dan de dagen die uitermate geschikt zijn om je ziek te laten schrijven.

Kijk op diendienpte en hoogtepunten vooral ook eens in de spiegel en neem u zelf nauwkeurig waar. U zult al snel in staat zijn ook bij anderen de tekenen van een hoogre en dieptepunt te onderscheiden. Zijn die anderen voor u werkelijk belangrijk dan kunt u zelfs ook voor hen een sinus samenstellen en dus voorbereid zijn op hun afwijkende reacties op bepaalde dagen.

Het voordeel van dit alles is, dat u door het kennen van de uiterlijke tekenen - bodylanguage vooral - weet, wanneer u anderen emotioneel dient te benaderen, beter verstandelijk kunt benaderen of zelfs de ander beter geheel met rust kunt laten. Dit spaart vaak veel verwarring en overbodige geschillen.

Indien anderen zich ziek gevoelen kunt u aan de hand van die tekenen zelfs konstateren op welke ogenblikken geestelijke genezing werkelijke resultaten zal geven en op welke ogenblikken een geestelijke of meer stoffelijke draai om de oren een beter resultaat zal geven.

Het kennen van het maan ritme geeft je het voordeel dat je weet wat je op een bepaald ogenblik zelf of voor anderen het beste kunt doen. In de geneeskunde wordt helaas met dergelijke ritmen te weinig rekening gehouden.

Toch is het m.i. evident dat een patient bij een b.v. chirigische ingreep deze op het hoogtepunt van zijn fysieke cyclus de ingreep veel beter zal doorstaan en dus ook sneller zal genezen dan degene, die een dergelijke ingreep juist tijdens een negatieve periode onderging.

Het betekent dat iemand, die eenbepaalde ziekte heeft deze gemakkelijker zal overwinnen in een fysiek positieve fase en ook medicatie beter zal verdragen en verwerken. Zou men meer werken met horoscopen en maanritmen, zelfs met bioritmen, dan zou men m.i. veel beter in staat zijn om ingrepen te doen op de voor de patient meest gunstige ogenblikken.

Zelfs bij mediteren speelt dit alles wel degelijk een rol. De mensen zeggen gemeenlijk, dat je nu eenmaal de ene maal beter mediteert dan de andere.

Maar rer zijn. oogenblikken - meestal liggen die zeer dicht bij de psychische top - waarop u tijdens meditatie werkelijk een gehele ontspanning en een ontlading van alle stress kunt verkrijgen. Om nog maar niet te spreken over geestelijke ervaringen, die mede van uw eigen gevoeligheid afhankelijk zijn. Dit , terwijl u een week later met dezelfde oefening uzelf in feite alleen maar moe maakt.

Je kunt leren die ritmen te gebruiken. Wanneer ook gewone mensen leren hiermede rekening te houden kunnen zij daarvan veel goeds verwachten, zelfs wanneer zij naar een dokter gaan of op vakantie trekken. Het weten hoe je maanritme ligt kan van groot belang zijn voor een prettig verlopen van je leven.

Hiermede heb ik hopelijk aan uw verzoek redelijk voldaan. Maar zo er nog vragen, opmerkingen, aanvullingen wenselijk zijn kunt u dit nu naar voren brengen.

x
-
Wat is de maan eigenlijk? Is zij ontstaan uit de aarde of is het een satelliet van de aarde?

De maan is wel afkomstig uit dit zonnestelsel, maar niet uit de massa van de aarde afkomstig. Haar samenstelling is bijna gelijk aan die van de aarde qua elementen. Zij omvat dus geen besta_nddelen die niet in het zonnestelsel voorkomen.

Mede gezien haar truktuur en enkele andere kwaliteiten die zij bezit is zij echter niet zonder meer uit de aarde voortgekomen. Het meest waarschijnlijk is , dat zij langere tijd in een parabolische baan heeft gezweefd na de vroege explosie van de massa waarvan ook de planetioidengordel een restant is.

Tijdens haar gang schijnt zij in de invloedssfeer van jupiter terecht gekomen te zijn en heeft daardoor, zonder hier ingevangen te worden, haar baan in de richting van de zon verlegd.

De lijn die zij volgde sneed echter de aardbaar zodanig, dat de aarde haar te dicht benaderde en zo middels haar zwaartekracht luna heeft ingevangen. Het resultaat hiervan moe_t zowel grote aardbevingen als vloedgolven hebben veroorzaakt. Ik vermoed dat deze verschijnselen de aanleiding zijn geworden tot de vele zondvloedverhalen over de gehele wereld, die zich in een zeer ver verleden zouden hebben afgespeeld.

Ik wijs er op, dat men in dit geval zich niet kan baseren op de z.g. bijbelse tijdsindeling van het verleden, daar aeze op zeer vele punten aanvechtbaar is. Om een voorbeeld te geven: indien wij uitgaan van de bijbelse tijdsindeling zou Toetmosis in egypte geregeerd hebben rond 800 v. chr of zelfs nog iets eerder. Gaan wij echter uit van de genoemde verschijnselen tijdens zijn bewind en de parallelliteit van gegevens in egypte, griekenland e.d. dan komen wij terecht bij rond 480 v. chr.

Dergelijke controleerbare afwijkingen komen zeer vaak voor. Enkele feiten liggen, na vergelijk met andere gegevens, veel verder in de tijd terug dan volgens de bijbelse en soms zelfs de wetenschappelijke indeling van het verleden het geval kan zijn geweest.

I_k wil dan hier ook opmerken dat men, bij pogingen tijdstippen in een verder verleden vast te stellen, niet kan uitgaan van een enkele reeks van gegevens, maar alleen tot een enigszins redelijk bepaling te komen aan de hand van vele verschillende gegevens, eventueel aangevuld met b.v. koolstof proeven e.d.

Of om het anders te stellen: je kunt gebeurtenissen die in de bijbel vermeld zijn en op zich inderdaad plaats vonden, niet juist dateren zonder na te gaan hoe b.v. de egyptische dateringen liggen, die men dan weer vergelijkt met dateringen van b.v. kretensers en grieken. Zelfs dan dient men nog na te gaan welke natuurverschijnselen worden vermeldt, zoals kometen e.d.

Je komt dan tot allerhande verschuivingen in de geldende tijdsbepaling en daardoor wordt het geheel aanvaardbaarder en meer interessant.

Ik meen dus dat de maan in een veel verder verleden is ingevangen dan op grond van een geldende datering van de bijbelse zondvloedverhalen kan worden aangenomen. Geloven wij aan de redelijkheid van de inkaoverleveringen die rond 1600 n. chr. werden opgetekend dan pleit veel voor hetgeen ik u nu vertel als: een regen van gloeiende stenen die uit de hemel viel, aardbevingen en het ontstaan van enkele nieuwe vulkanen. Zij dateren dit meer dan 40.000 jaren geleden.

M.i. is hun datering in ieder geval al veel reeeler dan andere dateringen die ik voor het zondvloed verhaal cf " het ontstaan van de maan" die ik elders gehoord heb. Voldoende?

Is er ook leven op de maan?

Er is geen atmosfeer, dus je hoort daar niets. Op het ogenblik is er geen leven op de maan tenzij er weer een maanlander aankomt. Het enige leven dat u hier kunt ontmoeten bestaat uit deels ingekapselde bacterien en virii.

Deze wezens zijn a.h.w. ingevroren en komen bijna overal voor, omdat zij door lichtdruk vaak worden getransporteerd over interplanetaire en zelfs wel interstellaire afstanden.

Maar een geheel aan de maan eigen levensvorm bestaat dus niet. Het insectiode leven dat sommigen op aarde als b.v. Flammarion zich hebben voorgesteld bestaat dus niet.

Denkt u aan plantenleven dan kan ik alleen vermelden, dat zich sporen van bepaalde schimmels op enkele delen van de maan - meestal onder het oppervlak - bevinden, maar dat ook dezen ingekapseld zijn.

De mogelijkheid deze sporen en eventueel fossiele vormen van zeer kleine planten op de maan uiteindelijk aan te treffen zal echter geloofwaardig maken, dat zij eens een deel van een levendragende planeet is geweest en dat, gezien afwijkingen in vorm en eigenschappen, dit niet de aarde geweest schijnt te zijn. Verder komen wij echter niet naar ik vrees.

Men zegt dat de kant van de maan die wij niet zien veel ruwer is dan deze kant van de maan.

Dit is ongetwijfeld waar. De maan is en was vulkanisch. Zelfs nu zijn er nog warme kerndelen, ook al zijn die niet groot meer. Hierdoor kwamen uitbarstingen voor vooral tijdens het invangen, waarbij de invloed van de zon plus de eigen beweging van de maanmassa op dat ogenblik het merendeel van die uitbarstingen lokaliseerde op dat deel dat van de aarde nu is afgewend.

Zelfs nu nog komen soms geringe uitbarstingen voor en dan gemeenschappelijk op het ogenblik dat aarde en zon elkander zo dichtmogelijk in hun baan genaderd zijn, terwijl er intense zonneactiviteit heerst.

Het is dus redelijk aan te nemen, dat een groot aantal uitbarstingen reeds plaats vond voor de maan werkelijk werd ingevangen en dat hierbij haar beweging in de richting van de zon en eigen geringe rotatie een rol hebben gespeeld. Het blijft echter alles speculeren.

Wel is opvallend dat men reeds nu kon konstateren, dat het zwaartepunt van de maan enigszins excentrisch ligt en dat in sommige delen van de maan waarschijnlijk grote holten voorkomen. Overigens meen ik dat de reeds zeer geringen eigen rotatie op het ogenblik van invangen plus mogelijk een reeks van uitbarstingen aan de z.g. achterkant van de maan er sterk toe zullen hebben bijgedragen dat de rotatie zodanig traag werd - zeker voor een inverhouding zo kleine massa - dat u op aarde slechts één zijde van de maan te zien krijgt. Voldoende?

x Men zegt dat aan die achterkant van de maan door de russen iets of een soort bouwwerk is waargenomen dat kennelijk kunstmatig is. Wat het vermoeden bevestigt dat hier toch landingen zijn geweest van ruimte wezens.

- Er is nog steeds geen overtuigend bewijs dat men hier te maken heeft met constructies. Ook al valt het moeilijk te verklaren hoe onder omstandigheden als die welke op de maan bestaan dergelijke vormen tot standgekomen zouden zijn. Dit zover het de door u gestelde zaak betreft.

Overigens wil ik u hier verwijzen naar al hetgeen wij in het verleden reeds over dit alles hebben gezegd: er zijn inderdaad landingen geweest op die maan, er zijn zelfs een tijdlang vestigen geweest van andere dan aardse wezens. Toen de mens echter de ruimtevaart begon te ontwikkelen heeft men die ontruimd. Deze ontruiming vindt rond 35 jaar geleden plaats.

x Mag ik vragen - aan de hand van de reportages die toen geweest zijn - er moet een hiaat hebben gezeten in de band van de gesprekken tussen de maanlander en de mensen op aarde. Men verklaarde dit door een fout in de band, maar er zou meer zijn doorgegeven dan door de radio is weergegeven.

- Dit is ongetwijfeld waar. Ook tijdens de reis naar de maan kwam dit enkele malen voor en werden de gegevens, die toen werden gespuid door kunstmatige storingen verdoezeld, zodat het publiek wel ruis kon ontvangen, maar de woorden niet kon verstaan. Deze banden werden voor zij gekopieerd werden voor de congressional library nieuw gemonteerd zodat deze gegevens geheim blijven. Dit is inderdaad waar.

Wat op deze delen van de band heeft gestaan zou ik u zonder meer niet meteen kunnen vertellen. Ik mag hierbij opmerken, dat gaan naar de maan voor een geest iets heel anders is dan ruimtereizen, terwijl de mensen op aarde hiermede vooral in overdrachtelijke zin bezig zijn. Maar mijn eigen interesse in dit onderwerp is maar zeer beperkt.

x Heeft een volle maan meditatie-zin?

- Dit is sterk afhankelijk van de meditatietechnieken die u gebruikt. Maar meditatie bij volle maan werden vroeger zeer veel gebruikt om tot zelferkenning te komen. Ook is mij bekend dat mensen die visioenen zagen deze vaak beleefden tijdens of als gevolg van meditatie die bij volle maan plaats vonden.

Ons is verder bekend, dat vooral door zen en bepaalde yogatechnieken en nogal wat mensen juist in de periode van volle maan tot zeer intense belevingen komen.

Van Mohammed is b.v. bekend dat hij zijn grootste belevingen en zelfs zaken als de reis door de hemelen - deels fabuleus of door een fabulerende mens verder verteld - eveneens plaats vonden rond volle maan.

Wij moeten dus aannemen dat de volle maan inderdaad een sterke psychische invloed kan uitoefenen. Men kan echter niet zonder meer stellen dat zij een intensere en meer ware realiteitsbeleving met zich brengt.

Ik meen dan ook te mogen stellen, dat deze invloed grotendeels ook bepaald zal worden door de persoon die mediteert en diens instelling, terwijl omgeving en kwaliteit van de meditatie van grote invloed blijven.

x Terugkomende op het invangen van de maan: daar de mensheid zich zeer sterk aan die maanperiodiciteiten heeft aangepast heb ik het gevoel dat het hier eerder om honderduizende jaren zal gaan dan om 10.000 jaren.

- Indien u rekening houdt met het feit, dat de maan getijdenbepalend is en een aanduiding geeft in haar fasen van bepaalde veranderingen die in de mens organisch en zelfs psychisch plaats vinden,

dan mogen wij hierbij niet vergeten dat de feitelijke orginator en overheersende factor bij dit alles nog steeds de zon blijft. Maar de maan werkt in door haar aantrekkingskracht en is ook verder voor ons de beste aanduiding van deze ritmiek.

Van een zeer grote en alomvattende aanpassing is dus maar beperkt sprake. Maar op grond van andere gegevens ben ik inderdaad geneigd de aanloop van het invangen van de maan te stellen tussen 250.000 en 200.000 jaren voor christus. Dit heeft echter niets te maken met de door mij geciteerde overleveringen. Dezen duiden alleen aan, dat er ook op aarde mensen leven die het invangen van de maan en de rampen die dit veroorzaakt kan hebben, veel verder in de tijd terug plaatsen dan volgens een bijbelse tijdsrekening aanvaardbaar is en dit niet op grond van logica of wetenschappelijke onderzoekingen, maar op grond van overleveringen.

x Zijn de door u beschreven ritmen gelijk aan hetgeen nu algemeen bekend staat als bioritmen? Is het juist dat deze ritmen aanvangen op de geboortedag en voor elke persoon een gelijke afstand tonen tussen de fasen?

- ^Wat dit laatste betreft: neen. Men kan natuurlijk stellen, dat er een algemeen gemiddelde is te vinden, dat voor elke mens wel enigszins van toepassing is. Maar op zuiver persoonlijke basis kunnen verschuivingen van rond 17 uren optreden indien men uitgaat van een ongeveer 28 daags ritme.

De afstand tussen mentale en biologische top is eveneens niet altijd gelijk. Ook is de lijn niet werkelijk geheel gelijkmatig: gaande van een mentaal hoogtepunt naar het daarop volgende lichamelijke dieptepunt treft men b.v. een veel stijler val aan dan wanneer men gaat van het fysieke hoogtepunt naar het psychisch dieptepunt.

De maanritmen verschillen bovendien hier nogal van hetgeen als bioritme wordt beschouwd, zodat ook hier bepaalde verschillen optreden. Ik wees er al op, dat men in deze verbanden de lijn vaak beschouwt als een soort sinoïde, maar dat ik persoonlijk haar, omdat zij zo zeer getrapt pleegt te zijn, liever als meanderlijn aanduid.

Wat het beginnen op het ogenblik van geboorte betreft: tot enige tijd na de geboorte is het ritme van de moeder nog van invloed. Het eigen ritme pleegt eerst tot stand te komen tussen 3 en 6 maanden na de geboorte. Voldoende?

Hu, dan hoop ik, dat u nu weer iets meer weet over de inwerkingen van de maan. Ter geruststelling van de ladbouwende bevolking van dit land wil ik nog vermelden, dat zij niet uit kaas bestaat, zodat uit deze hoek in de toekomst geen concurrentie behoeft te worden gevreesd.

Sta mij nu toe, mij terug te trekken. Ik heb getracht uw vragen zo goed en juist mogelijk te beantwoorden. Hetgeen ik u gezegd heb over de ritmen in de beïnvloedingen door de maan - ook al zijn die niet identiek aan de bioritmen, waar men graag mee schermt in deze dagen - kunt u aan uzelf konstateren.

Wat de bioritmen betreft: zover deze mechanisch worden aangeduid gaat men uit van statistieken. De instelling geschiedt aan de hand van berekende gemiddelden. Dit betekent, dat een dergelijk gemiddelde voor elke mens apart enigszins onjuist is. Ook wanneer u zich daarmee bezig houdt doet u er dus goed aan, aan de hand van eigen bevinden een correctie te vinden en konsekwent toe te passen bij aflezingen.

Deze noot wilde ik nog graag plaatsen. Het is hier precies zoals overal waar men op basis van statistieken werkt: zij geven steeds weer een aanvaardbaar gemiddelde, maar zou voor elke kleinere groep en elke persoon in feite de zaak verder moeten precisieren.

Wanneer men een statistisch gegeven als werkelijkheid zonder meer gaat hanteren is men in 999 van de 1000 gevallen er een aardig stuk naast. Wat al heel snel duidelijk wordt wanneer men b.v. afgaat op de z.g. macro-economische verkenningen.

Zo, dat wilde ik ook nog even kwijt. En voor de rest mijn hartelijke dank voor de mij verleende aandacht. Ik wens u een aangename pauze.

-0-0-0-0-0-0-0-0-

Goeden avond, vrienden.

Wij moeten naar ik veronderstel in dit tweede deel van de bijeenkomst toch ook nog iets aan meer geestelijke dingen doen. Of u zoudt daar bezwaar tegen moeten maken. Maar dan moet u dit nu wel meteen zeggen.

De moeilijkheid van geestelijke dingen is vooral, dat zij door de meeste mensen maar al te graag aanvaardt worden zolang men maar niet verlangt dat zij daaraan ook praktisch consequenties verbinden.

Ik zal daarop echter niet verder ingaan en dit punt overlaten aan een collega en broeder van mij, die op dit punt de mensen wel heel scherp pleegt te kapittelen.

Spreekt wij over het overgaan en het daarna volgende geestelijke leven, dan blijkt er bij zeer veel mensen een soort sprookjesgevoel op dit punt aanwezig te zijn.

Hun denken gaat ongeveer als volgt: Wanneer je maar eens dood bent zo kom je in een soort sprookjes land terecht. Je bent opeens weer jong, mooi en bovendien nog wijs ook. Wanneer je je dan op aarde hoe dan ook terug meldt ben je voor hen dan ook meteen een soort supermens zonder lichaam geworden.

Degenen die overgegaan zijn weten natuurlijk wel beter: onze geestelijke opbouw wordt bepaald door al datgene wat wij doen en ervaren hebben. De inkarnaties die je doorlopen hebt spelen hierbij natuurlijk een grote rol, maar eveneens de lessen die je tussen de inkarnaties in geestelijk hebt overgaan.

De zaken die je stoffelijk eens beleefde vormen een soort herinnering die bij inkarnatie weer deels naar het nieuwe lichaam kunnen worden overgebracht. Zuiver geestelijke zaken kun je echter stoffelijk niet voldoende duidelijk uitdrukken om ook deze in het nieuwe lichaam te verankeren. Zij blijft altijd een deel van de geest dat wel soms via het onderbewustzijn motiverend op kan treden, maar nimmer bewust beseft kan worden.

Onze benaderingen verschillen te veel. Wijsheid b.v. is voor de mens tenminste deels op weten gebaseerd. Voor de geest echter is wijsheid eerder een zaak van zelf aanvoelen en vereenvoudigen van indrukken die je ontvangt. Hoe wijzer een geest dus wordt, hoe eenvoudiger zij zal zijn.

Hoe groot die verschillen kunnen worden heb ik meerdere malen aan eigen wezen ervaren: ik ben meerdere malen inleider geweest op esoterische bijeenkomsten, waar hogere entiteiten soms doorkomen.

Je doet dan je best om precies te vertellen wat de gastspreker zal gaan behandelen en je eigen denkbeelden daarbij te geven. Dit in de hoop dat de mensen dan beter zullen begrijpen, wat deze hoge geest zal gaan doorgeven.

Vaak blijkt je dan, dat jij gewerkt hebt met allerhande ingewikkelde zaken of met mathematische formules toe, terwijl de spreker in dit geval nog niet eens de tafels van vermenigvuldiging nodig heeft om te zeggen wat hij wil.

Het geestelijke leven is er in feite een waarin het vooral gaat om aanvaarding. Tenminste: ik denk dat dit het belangrijkste is. Er zijn vele dingen die u misschien redelijk wel kunt aanvaarden, maar gevoelsmatig niet. Of omgekeerd. En al klinkt het u misschien wat wonderlijk, in de geest is het alleen die gevoelsmatige aanvaarding die telt.

Dus wat je gevoelsmatig aanvaardt is - geestelijk gezien - bewustwording, uitbreiding van de mogelijkheid tot beseffen en beleven en wat diens meer zij.

Maar wat je mentaal aanvaardt en gelijktijdig emotioneel niet geheel kunt aanvaarden of niet waar kunt maken is - geestelijk gezien alweer - geheel niet van belang.

Je kunt de vroomste christen zijn geweest zover het trouw aan de regels het het volbrengen van de z.g. christenplicht betreft op de gehele wereld, maar wanneer je je naaste niet werkelijk hebt liefgehad heb je in feite geestelijk geen enkele stap vooruit gedaan.

Dit lijkt mij de eenvoudigste wijze om het duidelijk te maken. In uw eigen geestelijk leven telt dit ook: Er is in u heel wat, waar u in feite niet goed raad mee weet. Er leven in u allerhande gevoelens en u kunt die niet geheel verklaren. Waarop u die dan maar probeert om te zetten in iets wat materieel is.

Bij voorbeeld: iemand heeft het gevoel dat hij moet zwemmen in een wereldzee en vertaalt dit dan in een "ik hou van haar", of van hem. Zo vreemd het u alweer moge klinken, dergelijke vertalingen kom je op aarde heel vaak tegen. Er zijn mensen die zeggen: ik heb iemand lief. En dit willen zij dan onmiddellijk uitgaan drukken op de meest materiele wijze die maar denkbaar is.

Maar hetgeen zij feitelijk bedoelen is dan maar al te vaak: Ik gevoel een zekere eenheid op meer geestelijk terrein met die ander. De stoffelijke uitdrukking is dan niet werkelijk belangrijk voor hen. Maar daarmee weten zij geen raad en dus maken zij de stoffelijke uitdrukkingen daarvan overbelangrijk.

Daardoor ontstaan frustraties, tegenstellingen en men vergeet daarbij de gevoelens van eenheid die werkelijk belangrijk waren. Het eindresultaat van dit alles is dan, dat je er geestelijk geen cent wijzer van wordt.

Nee. Het leven van de geest - dus ook uw geest - is gebaseerd op harmonie. Wat betekent op: al wat je kunt aanvaarden in eigen ervaringen en die van anderen. De kern is alles, wat je zelf geheel en zonder voorbehoud aanvaardt. En dit is niet alleen mede bepalend voor uw geestelijk leven, maar ook voor de wereld waarin u, volgens uw besef nu leeft.

En al denkt men vaak dat op aarde de wereld waarin je geestelijk leeft van weinig betekenis is, de werkelijkheid is toch wel anders. Maar hoe moet ik dit in zich voor u onredelijke toch duidelijk maken? O ja:

Er was een man die doodging. En u weet wat er gebeurt volgens de overleveringen wanneer je doodgaat: Je kunt je dan het lazarus klimmen. Vandaar ook dat lazarus is opgestaan: hij had nog geen zin in al dat klimmen.

Je komt dan aan de hemelpoort waar sint Pieter zit. Die gromt dan wat in zijn eerwaardige baard en kijkt vervolgens na of je de hemel binnen moogt gaan.

De man waarvan ik nu spreek had echter pech. Petrus keek maar even en sprak toen, voor zijn doen ongewoon duidelijk: het spijt me voor jou, jonger. Maar je bent alleen schijn dood, dus moet je nog een tijdje terug gaan.

De man mopperde en verklaarde, dat hij alleen nog maar verlangde naar de hemelse zaligheid. Waarop Petrus hem op zijn onontkoombare weg naar beneden nog snel een troostwoord meegaf en sprak: De zaligheid draag je in jezelf. Maar op het ogenblik dat je die niet herkent in een wereld waarin je leeft verlies je die.

En baardmans had daarmee het grootste gelijk van alle werelden. De man echter kwam na verloop van tijd weer bij de hemelpoort terug. Niets bijzonder overigens, want wanneer een klant al eens een keer van de hemelpoort wordt teruggestuurd, je ziet hen altijd na enige tijd weer verschijnen.

De man beklom de trap met nog meer zuchten en steunen dan de vorige maal en bijna ademloos ging hij naar Petrus om te melden: Nu ben ik toch echt dood. Waarop Petrus hem eens even goed op nam en beleefd verklaarde: Dat ben ik deze maal geheel met u eens. Ik zal eens even nazien in de akten.

De man keek Petrus nog eens aan en vervolgde: maar de hemelse zaligheid heb ik toch op aarde niet gevonden. Waarop Petrus informeerde: En in uzelf?

Daa ben ik niet aan toegekomen met al die ellende op aarde. Als u zoudt weten wat ik allemaal heb meegemaakt de laatste tijd: Van Aerdenne was het niet met mij eens. Lubbers hield mijn besluiten tegen. Bovendien hadden zij nog een andere bisschop aangesteld dan ik juist achtte. Ik wist er geen raad meer mee....

Kalm maar, vergoedelijkte Petrus. Ik zal eens even voor u kijken. De uitdruk van zijn leven kwam van de komputer, Petrus las en las en merkte op: U hebt zich inderdaad nogal druk gemaakt op aarde. Maar u heeft God niet gezien op aarde. En nu wilt u toch hier naar binnen, waar het aanschouwen van God de werkelijkheid bepaalt?

Natuurlijk, meende de man. Na al die ellende? En ik had toch mijn gehele leven aan God gewijd. U wilt toch niet zeggen dat ik nu niet hier binnen mag gaan?

Tja, reageerde Petrus. Om God te kunnen aanschouwen moet je eerst leren God te beseffen. Toch heb ik voor u wel een hoopgevende mededeling: wanneer u hier nu even naar rechts gaat en een klein stukje naar beneden, dan treft u een bewaarschool waarop u toegelaten bent. Daar zullen zij dan proberen u te leren hoe u het licht buiten u moet leren zien om het in uzelf te leren erkennen.

Een verhaal dat niet alleen duidelijk maakt wat ik bedoel, maar dat bovendien naar ik meen voor velen onder ons toepasselijk is. Al klinkt het natuurlijk wel erg: heb je net 25 jaren van je aow kunnen genieten, je gaat eindelijk dood en waar kom je terecht? In de bewaarschool. En je uitkering houdt nog op ook.

Maar om reeel te zijn: Wanneer u eenmaal begrijpt dat de wereld van de geest en het leven van de geest bepaald worden door harmonie en bovendien beseft dat harmonie altijd bestaat uit een innerlijke erkenning plus een uiterlijke aanvaarding bent u op de goede weg.

Dan beseft u immers dat je eerst in de wereld buiten je al datgene moet leren erkennen dat in je leeft wil de wereld voor jou een mogelijkheid tot harmonie bieden. En wanneer u er niet in slaagt die harmonie op aarde te vinden moet je niet denken, dat je die in één slag verkrijgt alleen maar omdat magere hein toevallig met zijn zeis heeft gezwaaid.

Overigens een simplistisch beeld, die zeis. De man heeft op zijn minst een automatische maaimachine nodig. Want met al die drukte in deze dagen heeft hij anders geen eens de tijd meer om zo nu en dan de s trekkel te pakken en de snede wat scherper te maken.

Nu ja, dat is natuurlijk van dik hout zaagt men planken. En je moet de dood toch op de een of andere wijze verzinnebeelden. Aan de andere kant: welke zichzelf respecterende geest wil nu tot het einde der dagen rondlopen als een skelet met een zeis in de knoken?

Tja, die dood. Je moet het je maar kunnen voorstellen. Sommige mensen stellen dat de dood een engel is. Voor jou is hij dit vaak, wanneer je maar niet bang voor hem bent. Maar in werkelijkheid is de dood een gebeuren. Voor jou neemt dit de gestalte aan van hetgeen je zelf bent.

Want in feite ben je zelf de dood: het is je eigen geest die tegen je bewustzijn zegt: het is voorbij. Dan kun je uitroepen dat je niet wilt of klagen: oh oh wat ben ik eenzaam. Of zelfs: hoe verschrikkelijk. Of zelf: o, nu ga ik naar de hel.

Ofschoon het vreemd is dat je vooral die mensen over de hel hoort denken die de eeuwige zaligheid verdienen. Maar degenen die luidkeels roepen dat zij naar de hemel zullen gaan ... zij vallen nog wel eens erg diep, vooral wanneer zij zichzelf zagen als uitverkorenen.

Daar ken ik trouwens ook een verhaal over: Er waren mensen aan het bonen lezen. U weet wat dat is? Je werpt alle bonen in een bak - of nu misschien op een lopende band - en haalt vervolgens alle bonen er uit die zijn aangestoken.

En zie: elke boon die zich boven de anderen verheven zag omdat hij werd opgenomen riep luidkeels uit: Ziet, ik ben uitverkoren Maar hij kwam wel bij het afval terecht.

Daar moet u toch eens aan denken wanneer u weer beweert, dat u of uw groep toch maar uitverkoren bent. Want je kunt het nooit zeker weten. Misschien zit er boven wel de een of andere bonenlezer en voor u het weet: hoep. Ik zeg niet dat het zo is en niet anders, maar het zou toch kunnen gebeuren.

Om weer terug te keren naar het onderwerp waarover ik vooral iets wilde zeggen: het leven van de geest is vooral gebaseerd op je vermogen deel te zijn van het andere.

Eerst wanneer je het andere kunt aanvaarden en daarin op kunt gaan ontstaat er een werkelijke wereld waarin je als geest kunt leven. Kun je dit niet dat is dat spijtig voor jou, want dan leef je maar in een heel klein en benauwd wereldje. Meestal denk je dan dat anderen daaraan allen schuld hebben, maar in feite ben je het zelf die jezelf hebt veroordeelt tot dit geestelijke bestaan door je afwijzing van al het andere. Vandaar dat kleingeestigheid - op welk gebied dan ook - geestelijk over het algemeen nogal wat repercussies heeft.

U wilt zelf geestelijk vooruit komen? Nu ja, dat kun je op 1001 manieren doen. Er zijn mensen die uren achtereen psalmen zitten te zingen. Mijn manier is dit niet, maar kwaad kan het in geen geval en het kan zelfs geestelijk zeer belangrijk zijn wanneer die mensen daardoor een verbondenheid gaan gevoelen.

Anderen mediteren. Wanneer je in die meditatie dan niet probeert jezelf te kennen of iets dergelijks, maar probeert op te gaan in het geheel dan krijg je wel een beeld van jezelf, maar met iets extras: je voelt dat je ook nog deel bent van het geheel.

En wanneer je bidt tot God en in dit gebed God zoekt en niet jezelf of een verdedigen van eigen belangen, dan zit je ook al weer goed. Laat mij het zo stellen:

Twee mensen zitten te bidden. De een zegt: Ach Heer, u bent zo almachtig, kunt u niet een klein wondertje voor mij doen? Ik ben ziek, ik heb last van ambtenaren en dit in orde brengen is voor u toch niets?

En wanneer u toch bezig bent, wilt U misschien het humeur van mijn vrouw wat verbeteren? En mijn hond heeft ook iets aan zijn achterpoot ...

U snapt het: in de vorm van een gebed een soort verlang lijst zoals kinderen voor de kerstman of voor sinterklaas plegen op te stellen. De ander zit ook te bidden. Maar die zei stil voor zich heen alleen: God, wat is uw wereld soms mooi. God ik dank u dat ik mag leven.

De man zei niet eens amen, maar ging er meteen weer van door. Toch was dit degene die echt gebeden had. Door zijn besef en zijn aanvaarding was zijn wereld groter geworden.

De ander had zijn wereld steeds kleiner gemaakt door alleen de nadruk te leggen op zijn eigen ellenden. Door die in het focus van zijn bewustzijn te brengen werd hij er bovendien nog veel sterker mee gekonfronteerd dan anders het geval zou zijn geweest.

Als je dus op aarde leeft is het wel aardig uit te roepen dat je alles positief moet benaderen en jezelf op de borst te kloppen. Kent u die uitdrukking? Aangevuld met zo iets als: mijn antwoord valt dan verder uiteen in drie delen; in de eerste plaats dien wij te begrijpen dat er een machtsevenwicht gehandhaafd dient te worden. Ten tweede dienen wij onze menselijke en morele plichten beseffen en ons terughoudend opstellen. En ten derde moeten wij waar maken wat wij werkelijk zijn. Want wij zijn een klein volk maar sterk van geest.

Overigens, iemand die dat zo zit te vertellen is kennelijk overtuigd van het tegendeel van hetgeen hij ten laatste stelt. Want een volk dat zo iets slinkt als antwoord is zwak van geest.

Maar je kunt het beter anders benaderen en zeggen dat er toch ook veel goede dingen bestaan - en dit zonder nu bijzonder positief te willen zijn. Ontken het andere niet, maar richt u op het goede dat reeds bestaat en probeer dit sterker te maken.

Ik zoek naar een passend voorbeeld. O ja: wanneer u een heel busje zoetjes in een kop thee gooit dan kunt u wel beweren dat zoet positief is, maar u wordt wel behoorlijk zeeziek en protesteert zelfs aan beide kanten tegelijk.

De juiste houding is eerder een soort gemiddelde: het is een erkenning en aanvaarding van al wat is waarbij men zich richt op het goede, maar het negatieve niet ontkent.

Bewustwording is er op gebaseerd dat wij alle dingen leren aanvaarden. Om het simpel te stellen: wanneer je alleen God en het goede aanvaardt maar de duivel en het kwade geheel ontkent kom je ook niet veel verder. Leg je de nadruk op het kwade en stel je desnoods dat er dan geen rechtvaardige God kan bestaan, dan kom je al evenmin verder.

Maar stel je dat er een kracht is die alles beheerst, ook al is een deel daarvan voor het ego goed en een ander kwaad, zodat je met dit alles zult moeten leven, kom je meestal wel een aardig eind verder. Al is het maar omdat je dan eindelijk beseft: beide dingen behoren bij mij en mijn bestaan.

Dat is dan gelijktijdig een ontwikkeling van je geest en een bewustwording op aarde. De geest kan dan ook bewuster deel hebben aan het stoffelijke leven.

Nu moet je natuurlijk niet stellen: zo ben ik nu eenmaal en zo heb ik het gedaan. Dus is het goed. Om dit te verduidelijken wil ik u nog een hemelpoort verhaal vertellen dat gaat over een zeer gewetensvolle ambtenaar. Al is het oud, het past goed bij het voorgaande.

De man had aan boekhouden gedaan, later met cijfers plannen berekend en zich uiteindelijk ook bezig gehouden met wetgeving. Verder had hij heel vroom en goed geleefd. Toen hij dus aan de hemelpoort kwam en om toelating verzocht, keek Petrus wel wat moeizaam maar liet hem binnen.

De man beviel hem niet, maar hij had in zijn leven geen kwaad gedaan. Wat zoals hij zeide: de voorschriften geven u in dit geval alle recht, dus moet ik u wel toelaten. Dus ga naar binnen en ga uw stralenkransje, uw witte gewaden en vleugels halen bij de fourier. Dan kunt u meteen kiezen voor een instrument: een harp, een bazuin of iets dergelijks. Uw enige verder taak is, gelukkig te zijn.

De man was al binnen, haalde zijn spullen en koos daarna voor een bazuin. Begrijpelijk: hij had altijd erg matig geleefd en wilde nu in de hemel toch wel eens in de bus blazen. Maar nadat hij wat les had genomen en overal wat rond had gezweefd begon hij zich toch wel steeds meer te ergeren aan het feit dat al die engelen daar zo maar door elkaar rondvlogen.

Dus melde hij zich voor een audientie en kwam bij de Heer: Here, zo sprak hij, ik ben toch in de hemel nietwaar. En men zeide mij dat het hier mijn taak is om gelukkig te zijn. Zeer zeker, antwoorde God.

Dan heb ik toch nog een vraag: het verkeer is hier zo slecht geregeld. Zou het niet mogelijk zijn alles meer ordelijk te doen verlopen en b.v. voor elke richting afzonderlijk een vlieghoogte en snelheid te bepalen, zodat alles niet meer zo door elkaar krioelt?

Tja ja ja, zuchtte God. Als je daardoor werkelijk gelukkig wordt? Och heer, sprak de man, ik zal alleen maar volmaakt gelukkig kunnen zijn wanneer ik alles mag regelen. De Heer dacht even na en sprak toen: het is mijn eigen schuld, want ik heb de regels gegeven op grond waarvan je hier bent binnengelaten. Probeer het dus maar....

Vanaf dat ogenblik werd er aan alle kanten gedrild. De engelen leerden in het gelid vliegen met gelijke vleugelslag, op de juiste hoogte en met de voorgeschreven snelheid.

Er kwamen regels omtrent de uren, waarop bazuin geschal of harpklanken gehoord mochten worden - niet gelijktijdig dus. Er kwamen overal bordjes waarop stond, welke paden door wie mochten worden begaan en welke delen in geen geval anders dan voor dienst mochten worden betreden.

Het duurde wel een halve eeuwigheid, maar uiteindelijk was de gehele hemel zo goed geregeld dat het wel leek of het geheel een uurwerk was. De ambtenaar beschouwde het en sprak: Nu ga ik terug naar de Vader om hem te vertellen hoe gelukkig ik ben.

Het hoofd hoog geheven, zijn klerken hart gezwollen van trots stapte hij de audientiezaal binnen. In stond verwaand en ontsteld stil. Want wie zat daar op de statietroon? Beelzabub zelf !!! Ontzet stamelde hij: heb ik mij in de richting vergist? Ik kwam hier om God de Vader te spreken....

Toen begon Beelzabub onbedaarlijk en bulderend te lachen en sprak uiteindelijk, nog naproestende: Wil je God de Vader spreken jongen? Dan zul je naar de hel moeten. Een tijdje geleden kwam Hij bij mij en stelde voor voorlopig even te ruilen. Want, zo vertelde hij, er is bij mij een ambtenaar losgebroken

Waaruit als lering te trekken valt dat als je je te zeer aan de regels houdt je van de hemel een hel kunt maken. Misschien geldt ook het omgekeerde, maar daar is nog niemand zeker van, wat dat bewijs is nog nooit geleverd.

Wanneer u geestelijk bewust wilt worden, denkt u daar dan a.u.b. aan. Er bestaan geen vaste regels. Er bestaat alleen maar harmonie. En die ontstaat door het erkennen van je eigen innerlijk in de wereld om je heen en het aanvaarden van die wereld als een deel van jezelf. Als je dat eenmaal kunt komt de rest als vanzelf wel voor elkaar.

En dat was dan alles wat ik in een poging om geestelijk te zijn

u te vertellen heb. Dat laatste verhaal hebben wij overigens wel eerder verteld, maar het scheen mij toepasselijk en u hebt u er in ieder geval mee geamuseerd.

Mij rest nu nog, de bijeenkomst af te gaan sluiten. En zoals gebruikelijk zal ik dit doen door te improviseren aan de hand van een d rietal woorden, die u mij wel zult willen noemen.

Overpeinzing. Pinocchio. Kathedraal.

Toen pinocchio in overpeizingen verdoyde in de kathedraal werd zijn neus langer en langer. Want hij loog op dat ogenblik zowel tegen de wereld als tegen zichzelf.

Een pop uit hout,
een pop die leeft.
Een pop die liegt,
speelt en geeft
en toch niet kwaad het al bedoelt.
Is zo alleen pinocchio
of ook een mens die in zich voelt
die denkt en uit zichzelf leeft
en toch de hele wereld slechts zichzelf
als een voorbeeld geeft?

Hij wil dan zijn een kathedraal
en spreken in verborgen taal
Als of hij in het eeuwig licht verkeert.
Doe je zo, je hebt nog niet geleerd
dat deel zijn van het licht wel geldt,
maar kathedraal zijn voor niets telt.
Want al zijn kerken schoon
zeer kunstig vaak gebouwd,
zijn maken met de godsdienst jou
maar niet met God vertrouwd.

Uw god, God zelve, is daar niet.
Hij leeft in al zodat hij ook
geheel de wereld ziet en kent.
In al 't geschapene leeft zijn licht
niet slechts in een schermer-donkere kerk.
Niet slechts een leer, maar heel het zijn
leeft uit zijn wil: Zijn Werk.
In al wat is, in al wat leeft
iets iets van licht dat altijd zweeft
als teken: dit is deel van God.

Zoekt u naar de werkelijkheid
en wilt u overpeinzen
wat in het wezen van de mens
en in het leven van de geest
de grootste kracht is die bestaat:
er is een zijn dat altijd streeft
om alles te begrijpen
opdat het andere jou verstaat.
Om als je eigen ik te leven
en toch deel van het heelal te zijn,
om toch met anderen saam te smelten
tot eeuwigheid, tot eind van tijd,
tot een tijdstip
waarin geheel de schepping één is-

En in die schepping:

God, die leeft
en in het zijnde
zichzelve vorm,
gestalte geeft.

Wil je dit dan niet erkennen
denk je aan eigen vreugd en pijn
dan zul je noodlots marionet zijn
gedreven door een onbekende macht
die je wel het leven geeft
maar nog niet geeft de kracht
om te beseffen hoe je leeft.

Slechts uit het éénzijn met het al
slechts door een éénzijn met bestaan
ontworstelt men zich aan zijn grens
verliest men eindelijk de waan
dat men alleen zichzelf kan zijn.

Wie één wordt met het gehele zijn
kent alle vreugden, alle weten
alle wijsheid, alle pijn.
Hij leeft ge oorte en het sterven
jeugdeen doouderdom te saam
En heel het zijn spelt hem een naam
Waarvan alleen het kennen reeds
je alle vrede, vreugde geeft
die onvergankelijk bestaat
niet in of buiten tijd vergaat
en dan voor u in alles leeft.

Vindt u dit mogelijk slecht gesproken,
een boos gebruik van neerlandse taal?

Bouw u dan uit eigen woorden
toch een kathedraal.

Leg neer daarin uw overpeinzing
Noem desnoods uzelve wijs en groot,
maar biedt de wereld niet het schouwspel
dat eens Pinocchio haar bood.

En daarmee heb ik mijn taak volbracht. Rest mij u te danken
voor uw aandacht.

Goeden avond.

-0-0-0-0-0-0-

d.d. 12 april 1985

Tekst soms geredigeerd, niets
weggelaten.

N.B.

Hebt u de verschuldigde abonnementsgelden al overgemaakt?
Dan onze dank. Zo niet: het einde van het verenigingsjaar komt in
zicht, dus als het u mogelijk zou zijn om even af te rekenen?
Bij giro overmakingen gelieve u aan te geven, waarvoor de storting
bestemd is.

Bij voorbaat onze dank.